

DEBRECZENI LAPOK

ELŐFIZETÉSI-ÁR:

Egész évre 2 frt
Fél évre 1 "

Vidékre egész évre 60 krajzárral több.

Hirdetés árak egyezség szerint. — Nyilttér sora 10 kr.

Felölös szerkesztő:

THAN GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:

SCHWARZ I. IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Debreczen, Széchenyi-utca 1813. szám.
Minden e lap szellemi, vagy anyagi részét illető küldemény
ide intézendő.

A DEBRECZENI LAPOK megjelenik minden vasárnap.

Egyes szám ára 4 kr. Kapható minden tőzsdében.

Szülék és gyermekek.

Az Isten által az emberek között teremtett viszonyok között kétségkívül a legfelségesebb a szülei és gyermeki viszony.

Az első teremtés nagy munkája ez által koronázott be. Lehetetlen, hogy az első emberpár csak percnyi boldogságot is érzett volna a paradicsom elvesztése után addig, míg fajának jövőjét a két fiuban biztosítva nem látta. Ki akart kelni, szállani a Mindenhatóval s szétzuzni életét a szikla mélyén, de szülei voltára borulásra kényszerítette Teremtője előtt.

„Azok vagyunk, amivé a mult tett bennünket“ — mondja Cantu Caesar. Teljes igazság! Az a messze mult kijelölte az utat a szülék és gyermekek számára, melyen haladniok kell. Igaz, hogy a mivelődés egyes korszakaiban bizonyos módosulások észrevehetőek, de a viszony alapja egy volt mindig s azt a jövő semmi esetre sem fogja megsemmisíteni.

Apa és anya! Mennyi eszme, mennyi gondolat fűződik e két szóhoz!

A világot életető szeretet forrása e két kebelben van. A gyermek onnan szívja magába s árasztja annak sugarait a társadalomra. Az pedig mi lenne szeretet nélkül!

Az áldozatkészség a családi körben terem. A gyermek ha látja a szülei

szív áldozatait irányában, a lelkében szunnyadó mag csirába pattan s a talaja termékeny, terebélyes fává fejlődik.

A lelkesedést első sorban a szüle oltja be a gyermek lelkébe. Az apa a mult nagy jeleneteit, a szellemóriások nagy tetteit, a haza dicsőségét ha feltárja, a fogékony gyermeki lélek soha nem tudja azokat feledni s növekedésével ereje is aczéleződik hasonlók tevésére.

A szabadságszeretetet az okos nevelés gyümölcse. Ha a szüle helyesen eltalálja, hogy hol kell kezdődni a gyermeki életben a szabadság gyakorolhatásának — a gyermek jellemének zománca a szabadságra való törekvés lesz.

A társadalom legfőbb mozgató eszméi ezek. A társadalom fennállhatóságának feltételei tehát első sorban a szülei kezében vannak.

De fájdalom! mily kevés szüle képes eltalálni a helyes nevelési rendszert. Elméleteznek, adják másnak a jó tanácsokat, de amit a saját gyermekeikkel szemben kellene alkalmazni, a teoriákat, gyöngékké lesznek, a szeretet (de a félre értet szeretet) kicsavarja kezökből az okos eszközöket.

A társadalom majmai így képeztetnek. A sok ferdeség, hóbort, a mit a mai kor annyi árnyalatban tud felmutatni, a nevelés hiányait tüntetik fel, minden statisztikánál pontosabban. A nagyzás, a külszin minél

rikitőbbá tevése szinte megrögzött — kimerem mondani — bűnök. S mindez a szülei és gyermeki viszony félreismerésén alapul.

Mint fentebb mondtam, a viszony alapja csak az, mint a multban volt, de az alapra épített épület sok esetben roskatag s az élet szele által sokszor össze is döntetik.

Vigyázni kell tehát minden szülőnek, miként nevelje gyermekét. A megtévesztett nevelési rendszer borzasztó következményekkel járt mindenkor, melyeken keseregni aztán hiába való dolog.

—ny—s.

Az emberi élet.

Vannak olyan bűnök, melyek — bár az emberiséggel egyszerre születtek — modern bűnöknek nevezhetők. Ezek közt a modern bűnök közt pedig a legsötétebb, a legkevésbé menthető bűn az öngyilkosság. S egyszersmind a leghitlenebb bűn is. Mert a ki embertársát öli meg, teheti ezt szenvedélyből, bosszúból, fékevesztett indulatainak állatias dühében, pillanatnyi felháborodása hevétől elragadtan.

De mi lehet a mentsége annak, a ki a saját élete lángját oltja ki? Azt mondják, hogy az öngyilkos szörnyű szándéka percében elveszti józan esztét s többnyire zavart elmével, be nem számítható lelki állapotban

A »DEBRECZENI LAPOK« TÁRCÁJA

GARZON ÉLET.

— A „Debreczeni Lapok“ számára. —

Irta: Nagyné Szücs Rebeka.

Barkóczfalvy Jenő kényelmesen nyújtódzott végig a persa divánon, s miután egy egész garmada ujságot kiolvasott, azon kezdett gondolkodni hogy miként töltse el a mai estét? Garzon embernek talán ez okoz legtöbb gondot, mert nincs ijesztebb valami rájuk nézve, mint egy estét otthon tölteni, rideg, kietlen otthonukba. [Hanem egyszerre valami eszébe jutott, hirtelen felpattant a divánról és esengetett, mire a sanda szemü Friczi inas lépett be.

— Friczi, add fel a kabátomat.

Czézár jer ide hopp!

És Czézár előugrik a kandalló mellől, a hol rendesen heverni szokott, megrázkódi előbb hogy nagy fülei szinte csatognak, aztán hizelegre kapaszkodik fel gazdájára, s elfolytott nyihogást hallat.

— Eredj ostoba, összepiszkolsz!

Friczi a kefé!

— Itt van kérem! Kefélni kezdi az ur kabátját.

— Ne ugy te számár! Nem látod hogy ezt a szövetet csak egy felé lehet kefélni? Ni, már ezen a helyen nem is olyan mint máshol!

A kabátot bosszusan veti le, miközben az egyik kezelőjének arany gombja elgurul. Friczi másik kabátot hoz, feladja, aztán letérdel, hogy megkeresse a gombot, végre nagy sokára megleli.

— Adj egy tiszta zsebkendőt!

— Itt van kérem!

— Nem kell fehér, azokból a színes batisttokból adjál!

— Nincs tiszta egyszem!

— Nincs? hát miért nincs? . . . Már ezután a mosásra is én gondoljak he?! Ejh, csuda hogy az ember kinem pukkad enyi mérgeledéstől!

— Friczi, te egy haszontalan gazember vagy, én tégedet elcsaplak, ha kitelik a hónapod elmehetsz érted?

— Értom kérem alássan!

Barkóczfalvy dühében nagyot rug Czézáron, mely már megunta a várakozást, visszafeküdt a kandalló mellé. Végre dühös ajtó csapkodások után eltávoznak.

Czézár marozusan ballag utánna, rá rá tekintve a kezében levő nád pálczikára, mit kezével együtt egyik zsebében hordoz, míg a másik kezét arra használja, hogy ismerőseinek kalapot emeljen.

Friczi utánnuk tekint az ablakon át és a markába nevet. Aztán leül cigarettát csinálni, de előbb megtömi a pipáját a finom dohányból és rágyújt.

A nagyságos ur pedig most már derültebb arccal viszonozza ismerőseinek üdvözlését, és közönyösen biczent fejével a hordárok köszöntésére, kik valamennyien glédába álva várják mig elhalad mellettük. Jól ismerik

mind, s tudják hogy rendesen dupla borra-valót szokott adni, egy-egy illatos levélke elviteléért.

Es Barkóczfalvy Jenő, a híres sportsman, az ismert gavallér, lassu méltóságos lépésekkel méri végig az Andrássy utat, hol elegáns népség hullámszik alá s fel, és robognak a szebbnél szebb fogatok. A gázlámák már égnek, pedig még elég világos van. Az üzletekben ilyenkor tódul a sok divat hölgy bevásárolni az estélyi ruhához valót, hogy világitásnál válasszák ki a legalkalmasabbat.

Egy hordár valami jelentést osztogat, s azok a zöld és piros czédulák csakugy repülnek a levegőben.

Amott egy szegény ló elcsuszott az egyik társas kocsii előtt: a bennülők szerencsétlenségtől tartva leugrálnak. — Egy csomó bámesz népség menten körülálja a kocsit, egy rendőr is előkerül, és segít feltámasztani a sovány gebét, mely hogy pihent egy kissé, ujjult erővel vonszolja tovább a kiürült barkedt.

Mikor a kocsii elindul szét megy a bámesz népség, s egy pajkos inas gyerek torkaszakadtából énekelni kezdé a tarara bumdiét, s ennek a pokolra való nótának az ütemére lépeget Barkóczfalvy Jenő is, fikszirozna a melleite elhaladó csinos hölgyeket, melyek némelyikének mintha oda volna írva az arczára hogy: egyszer élünk csak! s a kiknek legfőbb vágyuk a durrogó sampánia és egy sambre reperéchei vacsora.

De Barkóczfalvy urat most egyik sem érdekelte mélyebben, hanem ment egyenesen a Dunapartjára, vágyott egy kis csöndesség után, s ott ilyenkor nem igen jár senki. Ek-

követi el az öngyilkosságot. Nem kutatjuk, úgy van-e valóban, mert ez csöppet se nyom le a felelősség súlyából. Istenben kételkedő, Istenben nem hívő, kislelkű, vallástalan, pogány ember az, a ki önmaga ellen fordítja fegyverét. A humanizmus oda térdel az öngyilkos hullája mellé s álnok szemforgatással a részvét, a szájalom leplebe takargatja a gyáva lélek bűnét. Temessétek el, sirassátok meg, hiszen ugyanis megbűnhődött, eldobván magától a legfőbb földi jót, az ember fogalmának határfonalát, az életet! Így beszél jajgató az álhumanizmus.

És mit mond erre az igaz keresztényi meggyőződés? Azt mondja: a lelket Isten lehette Ádámba s Ádámnak nincs joga saját életét elvenni s Isten akarata ellen lelkét kilehelni! Isten ellen vét, Istent tagadja meg gyöngeségből, vagy nyomor elől menekülve, vagy vétsége következményeinek kitérve az, a ki megelőzi a Mindenható rendelkezését! Az emberi élet akkor szakadhat meg, mikor Isten akarja. Hány esecssemő, alig hogy az első mosolygást megtanulja, lilimlelkű angyalkának felszáll az égbe; s ime az agg Chevreul 103 éves korában is még tudományokkal foglalkozik!

Az egyik meghal ifjan, dus reményekkel a csatamezőn, a másikat menyasszonyi koszorúval a fején hófehérbe öltözött hajadonok viszik ki a temetőbe.

De ha senkinek sincs hatalmában emberi életét egyetlen egy pillanattal is meghosszabbítani, mikor a halál szólítja, kinek lehetne joga életét akárcsak egy pillanattal is megrövidíteni? Okoskodásra itt nincsen alkalom, a dolog teljesen világos. És hogy mégis annyian s egyre többen nekirohannak a halálnak, mely mint az éji pille szárnyát a láng, leperzseli az életüket: ez csupán azt bizonyítja, mily nagyon romlott, erkölestelen és mindenekfelett vallástalan ez a mai kor.

Az öngyilkos Istent rabolja meg, mert az emberi élet az Istené. S im azért mégis

egyre nagyobb számmal vannak, a kik Istent meglopni nem átválva, elvetik maguktól az életet. Eleinte mohón nekivágnak az élet mezedekjének. Hajrá! élvezni a percet, fenékiig üríteni a gyönyörök serlegét! Mikor aztán a vér petyhüdt, az idegek fáradtak és a lélek megcsömörlött, akkor a hirtelen, merész szilajlással kiélvezett élettől gyorsan szabadulni a főczél.

„Az állam és a társadalom legbecesebb tőkije az ember. Minden egyes emberi élet bizonyos határozott értéket képvisel. Ezt megtartani, a megszabott határig érintetlenül megőrizni az ember legfőbb feladata.“

Igy beszélt ezelőtt hét évvel Rudolf királyfi, mikor a higienikusok nemzetközi kongresszusát megnyitotta. De hát mit törődik az ilyen igazságokkal az öngyilkos, mikor pillanatnyi elmezavarában elköveti a véres tettet?!

A szenvedély féktelen elvadulása ép úgy nevezhető lelki zavarnak, mint az embertelen józanság és közöny minden emberi és erkölcsi törvénnyel szemben, mely az öngyilkosságot tiltja. De hát az emberi életet folyvást kevesebbre becsüli a világ. Az önzés, az élvhajzást, a ledérség, a vallástalanság uralkodik a földön, a nagyon is felvilágosodott elmék elhomályosulnak és Isten tulajdona, az emberi élet: a gyarlóság prédája lesz.

Az Olajütő rendezése.

A városi tanács tervbe vette az Olajütő, másként Kis-Kassa néven ösmert városrészen uralkodó rendetlen állapotok alapos reformálását. E czélból a rendőrfőkapitány összeíratta az ottan megtelepülteket s megtette már korábban jelentését e csupa szegény emberek által lakott városrésze egészségügyi és rendészeti viszonyaira nézve, tegnap pedig a t. főügyész is beadta jogi véleményét.

A telepre vonatkozó és száz évig visszamenő iratokból kétségtelenül kitűnik, hogy az

eredetileg négy és fél holdat tevő terület a város által annak idején kizárólag az olajütő czéh tagjai részére és olajütő-ipar üzésére engedtetett át s maguk az olajütők is csak külön tanácsi engedéllyel építhettek ott maguknak viskókat. Az oda való települést a város mindig korlátozta s néha erélyesen lépett fel az engedély nélkül települtek ellen.

A legtöbb lakóház hatósági engedély nélkül épült, — a melyekre van is engedély, ki van kötve, hogy tulajdonosa tartozik azt a város kivánságára bármikor elhordatni. Az olajütő társaság immár teljesen feloszlott, csokély vagyona felől ezelőtt harmadévvvel intézkedett a kereskedelemügyi miniszter. Tehát ez a terület nem szolgálja többé azt a czélt, a melyre a város átengedte.

Az össze-vissza való rendetlenséggel épült apró házak ma már nem csupán az olajütő telep eredeti területét, hanem a szomszédos városi földeket is, melyek Konya néven ösmertek, annyira ellepték és jogtalanul elfoglalták, hogy körülbelül 35 holdból álló városrész alakult ott. Ez azonban egyáltalában nem érinti a városnak szabad rendelkezési és tulajdonjogát ezen területre nézve.

Most, mikor a vasuti gépjávitó műhely arra felé épül, e terület rendezése, szabályozási vonalának megállapítása, utcák, köztér, iskolahely kijelölése még abban az esetben sem maradhat el, ha a jelenlegi lakosok bizonyos váltság összeg lefizetése mellett ott továbbra is meghagyatnak.

A t. főügyész fölveti azt a tervet, hogy e területen maga a város építtessen olcsó munkáslakásokat, melyeket aztán vagy bérbe adna, vagy hosszabb idejű törlesztés mellett tulajdonjoggal engedné át a munkás-családoknak.

Debreczeni hírek.

* Óváczió a főispánnak. Dégenfeld József gr. főispánt névnapja alkalmából óváczióban részesítette hétfőn a városi tisztikar.

korra már egészen besötétedett. Az Erzsébet-téri kisház hallgatagon állt a lombjait hullató fák között, a honnét még nem is rég vidám csevegéssel hullámozott az előtt közönség, most egy két faczér nevelő és dolognélküli mester legény ha ide téved.

Éles hideg szél fújt arról éjszak felől, s a királyi palota körvonalai elmosódva vált ki a homályos ködből, mely az alkonyattal meglepte a Dunát.

A budai oldalon égő gázlámpák mint homályos csillagsor ragyogtak bele a piszkos hullámu vízben, mely nyugottan hőmpolygott és a melyen a csavargózósók lámpái, mind meganyi bojgó tűz futkostak keresztül kasul. Nincs itt ennél egyéb látni való, de legalább nincs is az a látma a mitől még nyugodtan gondolkozni sem lehet. Barkóczfalvy pedig még mindig azon gondolkodott, hogy miként töltse el a mai estét?

Tétovázva állt meg egy kivilágított hirdetés oszlop előtt, hogy a mai szinlapokat átnézzé.

Francillon — ötlik szemében a nemzeti színház szinlapja. Szeme felesillan, hiszen ez éppen neki való darab, hogy felrúzza ebből a kiálhatatlan unalmából, rögtön kocsiba ül, haza hajtja, hogy a színházba átöltözzék és Friczi ismét borsónagyságu esőpeket izzad, míg a nagyságos ur elkészül a toilettjével, és ismét kivan neki adva az ut, mint minden nap mikor a nagyságos urnak jókedve nincs, de azért már mégis a hetedik esztendőt szolgálja a nagyságos urnál, egymásnékül tán nem is élhetnének?

És mikor Friczi ismét egyedül maradt, jókedvvel gyújtott rá egy finom szivarra, sőt még a konyakos üveget is felhajtotta, aztán

nyalkán kiesipve magát ő is elment hazulról Czézáral együtt.

II.

Mikor Barkóczfalvy egy földszinti támlányban helyet foglalt, rögtön a páholyokat látésővezte sorra, mert őtet leginkább csak ezek érdeklik, s ahogy azok mindjobban megtelnek az előkelő világ közönségével, azonképpen árad el mindjobban a levegőben is a különböző illatszerek átható illata.

Halk elfojtott nevetés, sugdosás hallatszik itt is ott is, szép asszonyok, leányok szeme versenyt ragyog a gyémántos tükkel, nyakékekkel, és minél több a fény, pompa, minél jobban benépesülnek a páholyok, Barkóczfalvy arca annál derültebb kifejezést nyer, és forgatja látésővét jobbra, balra.

Nem egy élő Francillonja kerül itt a társadalomnak, kiket ő személyesen ismer, a kik igéző mosolylyal bólogatnak felé, és intgetnek legyezőkkel, és ő, e sok apró jeltől annyi mindent kitalál, hogy azok értelmé szerint adja meg a választ, egynek egy viszsonmosolyban, a másikkal, harmadikkal, keze vagy látésőve egy jelentős emelésével.

Aha, a szentimentális Arányiné milyen nagy fekete pápaszemet tett fel, talán azért hogy felneismerjék, mintha restelné hogy ő is megnézi e pikáns darabot, hát a Bánhegyi titkár ur felesége . . . ugyan csak kitarótan kokettiroz a fess fogalmazóval! Ahol ni most össze mosolyognak. A szép asszony int is a fejével, hogy annál inkább megcsillogjon a hajába tűzött remek briliáns ékszer.

A függöny már felgördült, megkezdtek az előadást, de Barkóczfalvy még egyre látésővezte a páholyokat, majd egy első emeleti páholyon akadt meg tekintete, melyben egy feltűnően bájos fiatal nő ült egy jó kinézésű

őreg ur társaságában. A nő feszülten figyelte az előadást, feje a szobrási nyakon szinte előre hajolt. S a hogy Barkóczfalvy e feltűnő szépséget megpillantotta, rögtön emlékei között kezdett kutatni, hogy vajjon nem látta-e ő már ezt a nőt valahol?

Mert hogy a páholyban mögötte ülő őreg ur nem ismeretlen előtte, arra hitet is merne tenni, de nem jut eszébe, hogy honnét ismeri.

Vagy lehet, hogy csak aféle utczai ismerős, a kivel itt-ott futólag találkozik. És a hogy most állhatatos kitarással a páholyt nézi, egyszerre a szép nő szinte önkénytelenül reá tekint, mire a kedves arcz hirtelen bosszuságot mutat, mondhatni megvetést fejez ki és visszafordul újra a szinpad felé.

— Asszony-e, vagy leány? — kérdegeti önmagától, a mint mind nagyobb érdeklődéssel nézegeti a páholybeli szép ismerlent, a ki nem fordul ugyan többé feléje, de érzi a reá szegzett tekintetet s az szinte bántólag hat reá.

De nini, a páholyajtó kinyilik s egy csinos fiatal ember lép be rajta, kit a szépség igen előzékenyen fogad és mintha kieserülték volna előbbeni fagyos lényét, annyi kedves-séggel ülteti maga mellé a jövevényt, mi által az őreg ur annyira háttérben marad, hogy már nem is láthat a szinpadra.

Ugy látszik különben, hogy az őreg urat nem is valami fölöttébb érdekli az előadás, mert minduntalan a szája elé viszi nagy briliántgyűrűs kezét, hogy tenyerével ásitását elpalástolja.

A bájos nő és érdekes vendége halk beszédbe erednek, az őreg ur pedig álmosan bólogat a páholy belsejében, feje hol jobbra, hol balra billen, mire a fiatalok beszélgetése

A főispán tanácsulésen volt, annak befejeztével a tisztikar tagjai a nagy teremben gyűltek össze és várakoztak a főispánra, akit belépésekor harsány éljenzéssel fogadtak. Simonffy Imre kir. tan. polgármester megleghangu beszéddel tolmácsolta a városi tisztikar változhatatlan tiszteletét, szeretét és nagybecsülését. A főispán válaszában kijelentette, hogy ez a megemlékezés őt egészen meglepte. Leghálásabb köszönetét fejezte ki a tolmácsolt jókívánságokért.

* **Presbiteri közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. presbiterium vasárnap d. e. közgyűlést tartott, melynek idejét főként lelkészválasztással egybefüggő ügyek tárgyalása foglalta el. A választó jogosultsággal bíró egyháztagek névsorának összeállítására küldöttség alakult, melynek tagjai az elnökség vezetése alatt: Pongó Lajos, Némethy Sándor, Kiss József, L. Nagy Bálint, Bundi Péter, Keszei József, Kovács Lajos, Erdélyi Ferencz, M. Kiss István, Óry Mihály, jegyzője Jeney Miklós. A közgyűlés több kevesebb fontos tárgy elintézése után szétoszlott.

* **Kamarai választások.** A debreczeni ipar- és kereskedelmi kamara újra alakulását vezető bizottság közelebb felhívást boesátott ki a kereskedőkhez és iparosokhoz, amelyben felszólítja mindazokat, akik választó-képességeknek érzik magukat, hogy a választók összeállított lajstromát a Komáromy háznál április 3-dikáig naponta d. e. megtekinthetik és felszólamlásaikat ugyanazon ideig megtehetik.

* **Dalestély.** A debreczeni iparos ifjusági dalegylet, melynek Boros Lajos mezőrendőrségi tisztviselő a karmestere, április 7-én, virágvasárnapján dalestélyt tart a „Margit“ fürdő disztermében. A törekvő dalegylet már több alkalommal jelét adta életképességének, s a kitűnő karmester vezetésében folytonos fejlődésének. Az ifju dalegylet estélyét ajánljuk a közönség figyelmébe.

Az utolsó hópolyhek.

A pelyhek átsiettek a sötét levegőn és leültek a tornyok s házak tetején vagy a csöndesedő utczák kövezetén; rásimultak a fák legkisebb ágaira is, százával a kertek hegyes rácsozatára, a lámpák vasára. Az ég kitisztult; a holdnak, meg a millió csillagnak sugarai siklottak a friss márcziusi havon. A

lámpák irigykedő világa küzdésre hívja őket. Kettős fénytől csillog-villog az ágak nem várt ékessége. A legkisebb kristálynak is jut egy sugár, hogy benne fürödjék, hogy tüzet sokszoros színnel visszaverje. Mily pompa, mily ragyogás, mily fény a csöndes éjszakában, s a hópolyheknek mily öröm! . . . Öröm nekik, de nem az embereknek. Szomorun nézi a fehér takarót, a ki még itt-ott elkésve hazafelé siet: a fák épp oly szépen tündökölnék, mint a leggyönyörűbb téli napon, épp oly szépen, de sokkal szomorubbán.

Csak a hópolyhek örültek, boldogok voltak, boldogabbak, mint valaha, így még soha sem szikráztak, soha még sugarak csókja rajtuk nem reszketett, mert hisz akkor születtek, mikor a nap épen megvált a földtől . . . És mikor visszatér, mikor minden már ébredezett, ők akkor már halálra készültek. Jöttek az eddigieknél ragyogóbb sugarak, nekik nagyon is ragyogók. A tetők, a faágak mindig szében tündököltek a hajnal pirjában, de minden csillanás egy hókristály halála volt; nagy csöppekké folytak össze, néhány pillanatig még fönn rezegtek a magasban, néhány pillanatig még a szivárvány minden színével feltek a hajnal üdvözlétére, és aztán lehulltak a sáros kövezetre, a hol számtalan testvérük a sétálók lépteit alatt már sokkal előbb dicsélen véget ért.

A zordon napok után langy reggel következett; a természet derülten mosolygott, mintha nem is vesztette volna el virágait: a napsugarak a deret a fűvön örömkönyökké varázsolták, vigalomá a bánatot. De a városban, az utczák az ébredés nem volt ily mosolygó. A tiszta fehér hóból moeskos barna sár lett, csak teher és boszuság mindenkinék. Jöttek nagy seprős, lapátos emberek és mindenféle aljas társaságban a csatornák nyílásai felé tereltek oly durván, oly kegyetlenül, kárörömmel, mintha bizony szegény hópolyhek tehetek volna róla, hogy ily roszkor kellett születniök.

A nagy seprők ide-oda mozogtak, a hópolyhek maradványai csobogva siettek a föld szennyével vegyes áradatban és oh! mint irigyelték azoknak a sorsát, a kik már régebben künn a hegyoldalra hulltak. Miért is hallgattak a szél tanácsára?! Legalább az ibolya közelében, sarjadjó pázsiton multak volna ki. Menyinyivel jobb lett volna nekik is ott a virágok tövébe beszívárogni, vagy

tiszta kavics fölött vigan esörtető csermelybe gyűlni, mint most így rut barnára válva, a sötét csatornába zuhanni, a hová fény sugar le nem hatol?

Ha már éltük oly rövid, legalább lett volna végzetük vigasztalóbb. Tiszta kristályokból sárrá lenni . . . Szép halálban sokkal könnyebb megnyugodni. Mert hogy hamar vesznie kell annak, a mi elkésve jut a világra, oly természetes! A fagytól, ha virág, őszi napon nyilva ki! a melegtől, ha hópolyhek, tavaszi szeszélyből, könnyelmű pereben foganva a felhők ölében.

Olvasóinkhoz.

A Debreczeni Lapok jövő számával ismét egy negyedévet végez be. Fennállása óta mindég kedvelt hetilapja volt Debreczen és vidéke közönségének. Méltó és fényes bizonyosságát képezi, hogy előfizetőinek, pártolóinak, barátainak a száma nap-nap után szaporodik s ma már igen nagy annak a közönségnek a száma, a mely élénk figyelemmel kíséri lapunk becsületes törekvését.

Most, midőn a negyedév küszöbén állunk, ismételen olvasóinkhoz folyamodunk, hogy pártolásukkal továbbra is tünnessék ki lapunkat.

Tisztelettel kérjük az előfizetések megújítását, a hátralékok beküldését, hogy lapunkat továbbra is pontosan megküldhessük becses címükre.

A „Debreczeni Lapok“ legelterjedtebb és legolvasottabb heti lapja Debreczennek s e mellett előfizetési ára oly csekély, hogy azt bárki is szívesen áldozhatja a hét eseményeit ily gazdag tartalommal regisztráló hetilapért.

Előfizetési ár:

Negyedévre 50 kr.
Félévre 1 frt.

Az előfizetési pénzek a „Debreczeni Lapok“ kiadóhivatalához Debreczen, Széchenyi-utca 1813. sz. küldendők.

annál bizalmasabb lesz. Egy-egy mosolynál elővillan a szép nő vakító fehér fogsora, veteledvén a nyakán levő kettős gyöngysor zománccos fényével.

Ah! és Barkóczfalvy hogy imádja a szép fogu asszonyokat! Ellenállhatlanul kezd érdeklődni a bájos ismeretlen iránt és épen úgy kezdi gyűlölni azt a fiatal embert.

Formi kezd a vére s dühösen fordítja el tekintetét róluk. De ismét csak azon vette magát észre, hogy rájuk néz és a mint nézi őket, egyszer csak azt látja, hogy azok távoznai akarnak. Ő is gyorsan kisetett, de mikorra felöltöjt a garderooból kiadták, azokkal épen akkor robogott el a kocsi.

Dühösen morzsolt szét egy szitkot a fogai közt, aztán bement a Pannóniába vacsorázni, a hol néhány ismerőse társaságában agyonverte valahogyan éjfélig az időt.

A hogy késő éjjel aztán hazafelé ballagott, valami végtelen fájó keserűséget érzett és egy nagy ürességet a lelkében, melyet az eltávozott ismeretlen szép nő hagyott abban és mintha most már ő volna a legboldogtalanabb ember a világon. Az az érzés, a mi most erőtt kezdett venni rajta, olyan ismeretlen volt előtte és mintha a páholybeli ismeretlen arc tűnedezne eléje az utczák sötét tömkelegéből, pedig úgy szeretett volna tőle menekülni.

Utja egy éjjeli kávéház előtt vitte el. Irított az egyedüllétől, hogy ő most haza menjen és e bájos nő képével bezárkózzék szobája négy fala közé. Betért tehát ide, hol egy női zenekar fülbemászó valcerjai mellett folyik a ledér mulatozás.

Barkóczfalvy igazi századvégi gavallér volt és mégis megrázkódott, a hogy megfogta a kilincset és benyitott a kávéházba, melynek kétes existenciájú közönsége előtt rögtön feltűnt az elegáns ifju megjelenése.

— Ej na, de hát épen ilyen kell neki most, — gondolta magában.

Leült tehát egy közeleső asztalhoz és egy pohár konyakot rendelt.

Egyik-másik az itt levő szépségek közül rögtön oda ment az asztalához, kihívó tekintettel nézegetve a jövevényt, a ki azonban nem állt velük szóba. Magára hagyták tehát s gunyos ajkbiggyesztéssel sugták egymásnak: „Valami snasz fráter!”

A kávéházi leányok egyike, a ki uj kísérletet tenni közelédtet hozzá, egy pillanatra lekötötte a figyelmét. Szép barna leány volt, szebb és szendőbb is a többiekénél, azután úgy hasonlított a szeme, ajka a páholybeli ismeretlenéhez.

Már-már úgy érezte, hogy ezt a leányt meg fogja szólítani. De hirtelen összerázkódott egy gondolattól, kifizette a konyakját és kalapját véve futott ki az utczára, mintha furiák üldöznék.

Mikor a kávéház ajtaja becsukódott mögötte, kihallatszott hozzá az ott hagyott alacsony társaság gunyos kaczagása.

De mit bánta ő ezt most?

— El, el innen e fertőből, — suttogá. Csömört kezdett érezni lelkében az ilyen olcsó szeretkezéstől s talán életében először támadt fel benne a jobbik énje, hogy undor fogta el a léhaság iránt.

Mert éjjeleit eddig jobbadán az orfeumok mérges légkörében élte át, hol sikamlós kuplékat énekelgetnek hamis hangú és tehetségű művésznők.

— Brrr! — rázkódott össze, amint ezekre gondolt és sietett haza kényelmes meleg otthonába s azzal a gondolattal tért nyugalomra, hogy holnap valami tisztességes kaland után néz, mert megutálta a léhaságot, vágyik egy tisztességes nő csókjára, szeretetére és a pá-

holybeli szép ismeretlen képével szívében, hunyta álomra szeméit.

Másnap reggel, alig hogy befejezte öltözködését, mikor a csengettyű megszólalt és az ajtót nyitó inas mellett nagy szuszogással törtetett be valaki, a ki úgy elfáradt, míg fölért a harmadik emeletre.

— Itt lakik Barkóczfalvy Jenő? — kérdezte az alig pihegő öreg ur.

— Igenis, kérem alásan.

— No hát jelentsen be, hogy itt vagyok én, a nagybátyja, Tüköry Alfréd.

De már erre Barkóczfalvy feltárta az ajtót és — minő meglepetés! Előtte áll a páholybeli öreg ur és ez az ő tiz év óta nem látott Alfréd bátyja.

— Az ördög vigye el a lépcsőtöket, egészen elfáradtam míg felértem hozzád!

Azután atyafiságos csók, ölelés következett és hogy szó szó után jött, megtudta Barkóczfalvy, hogy Alfréd bátya most tulajdonképen olyan nászuton formán van, most pár hete csak, hogy megesküdött a páholybeli szép ismeretlennel.

— Hát tudod ösém, ördögien szép volt az a leány, de szegény, mint a templom egere s hozzám jött.

— És az a fiatal ember kicsoda, a ki a páholyba hozzátok ment? — tudakolta Barkóczfalvy kíváncsian.

— Az az egyik kuzinja, velünk utazik a kamasz. En bizon még a nevére sem emlékszem. De ne trécseljünk fiu, velem jössz, — mondta az öreg ur, — hogy a feleségemnek bemutassalak. Hadd legyen neki még egy fess, fiatal kuzinja.

Ujdonságok.

— **Isteniszteletek.** Vasárnap az ev. ref. templomokban a következő lelkészek tartanak isteniszteleteket; a nagytemplomban: **Dicsőfi József** lelkész, a kistemplomban: **Mindszenti Imre** segédlelkész, a Kossuth-utcai templomban: **Szilágyi Imre** segédlelkész, az ispotály templomban: **K. Tóth Kálmán** lelkész. A róm. kath. templomban vasárnap reggel hét órakor **Pálffy Béla** segédlelkész tart csendes szent misét, fél nyolczkor pedig **Heilinger József**. Délelőtt kilencz órakor énekes szent misét mond **Dr. Wolafka Nándor** vál. püspök plébános, amely után a szentbeszédet **Pálffy Béla** segédlelkész tartja meg; délelőtt fél tizenkettőkor **Kovács Márk** segédlelkész tart csendes szent misét. Délután fél háromkor **Kovács Márk** egyházi tanítást, azután pedig **Pálffy Béla** segédlelkész litániát tart. Délután 4 órakor a rózsafüzér ájtatosságát **Dr. Wolafka Nándor** vál. püspök plébános tartja meg. — Az ág. hit. ev. templomban vasárnap délelőtt 10 órakor **Móhr Béla** s. lelkész tart isteniszteleteket.

— **Kossuth-gyász.** Márczius huszadikán mult egy éve annak, hogy Magyarország ujja-teremtője, a szabadság hőse, a világosság oszlopa, a liberalizmus apostola, a megtestesült hazaszeretet: **Kossuth Lajos** nemes lelke elhagyta a földet s az égbe szállt, emlékezete pedig az örökkévalóságba tért, mert míg magyar ember lesz e földön — s reméljük, hogy ilyen mindig lesz, míg a világ fennáll, — emléke a legnagyobb magyarnak kihalni nem fog. Gyászolnunk kellene most is mint tavaly, de a gyász, mely a porhüvelyt illette, nincs egy naphoz kötve, annak az elmulását gyászoljuk napról napra, szelleme pedig él, él minden magyar ember szívében, bármely pártállást foglal is az el, mert az a sir, mely a kerepesi temetőben **Kossuth Lajos** porhüvelyét takarja, a nemzeti egységet symbolizálja, ennek pedig szentnek kell lennie minden magyar ember előtt. Legyen áldott **Kossuth Lajos** emléke! — A fővárosban nagy előkészületeket tettek ezen ünnepélyes gyász eszközlére a rendezőbizottsági tagok, testületek, iskolák, nőegyesületek. — Olyan magasztos szempontból fogták fel ez ünnepély sikeres keresztülvitelét, mintha a poraiban nyugvó hatalmas szellem még ma is élne és látna azon nemes törekvést, mely a lelkek ezen megjelenését, együttérzését lesz feltüntetni hivatta, Koszorukat csak élő virágból fogadtak el. Azokat 19. és 20-án a nőegylet tagjai a kerepesi-uti temetőben vették át az adományozóktól. A budapesti önkényes tűzoltóság **Bárány Ernő** főparancsnok vezetése alatt 150 taggal jelent meg a rendfentartásban segédkezni. — A vidéken is rendeztek gyászünnepeket.

— **Népesedés.** A népmozgalmi statisztikai kimutatásba Debreczen várost illetőleg f. hó 10—16-ig terjedő hétről következő arányszámokat jegyezték: Népeség 56940 lélek, 1626 katoná. Született a hét alatt 26 fiu, 29 leány, együtt 56, halvaszületett 2 fiu, halálesetek száma 17 fi, 10 leány, együtt 27. — Az elhaltak kora 0—1 évig 13, 1—5 évig 5, 1—20 évig 15, 20—30 évig 4, 30—40 évig 0, 40—60 évig 3, 60—80 évig 7, 80 éven túl 2. Nevezetesebb halálok: görcsök 6, veleszületett gyengeség 4, aggkór 3, tuberkulosis 2, pleurópneumonia et bronchitis 4, végelgyengülés 2.

— **Gyógyszerum — ingyen.** A belügyminiszter — mint már jelentettük — husz adag difteritisz gyógyító szerumot küldött Debreczenbe a városi tanácshoz, egy adag szerumnak az árát két forintban szabván meg. — A tanács a szerum kiosztását **Mihalovics István** gyógyszerész uralta bizta, a város ez évi gyógyszerészére, aki igazolt szegénység esetén ingyen, vagyonosoknak pedig adagonként két forintért szolgáltatja ki a szerumot.

— **A királyi tábla építése.** A királyi tábla építése biztosítására immár kiirható az árlejtés. A belügyminiszter szerdán érkezett leiratában jóváhagyta azon közgyűlési határozatot, mely szerint a királyi tábla czáljaira már átbocsátott **Korona-telken** és a mellette fekvő iskolai telken a már ott emelt új épü-

letek kiegészítésül a végleges elhelyezésre szolgáló hivatalos helyiségek felépítése, a bemutatott és az igazságügyminiszter által beosztás tekintetében elfogadott építési terv szerint elrendeltetett és az építési költségek fedezésére, még pedig az építési, építési tiszteletdíj illetve építés vezetési költségekre, valamint az iskolai telek már megállapított értéke megtartására 189467 forint 75 krajczár megszavaztatott, a kereskedelemügyi miniszter műszaki véleménye alapján, néhány, főként az épület szilárdítására módosítások és kikötések mellett. Ezen módosítások figyelembevételével az építési költségvetés főösszeget 169520 forint 14 krcban állpította meg a belügyminiszter. — Jóváhagyta továbbá a közgyűlési határozat azon további rendelkezését is, mely szerint kimondatott, hogy a város közönsége 1890. évi 8/658 bkgy. számú közgyűlési határozatának 2-ik pontjában foglalt kötelezettségének teljes kiegyenlítésül a kir. tábla helyiségei számára még szállítandó felszerelvények természetbeni beszerzése helyett 4000 frtot bocsát az igazságügyi tárcza rendelkezésére. Végül jóváhagyta a közgyűlési határozat azon rendelkezését is, hogy az építkezési költség és azzal kapcsolatos egyéb kiadásokra megszavazott és a fenti 4000 frttal 193467 frt 74 krcal előirányzott költségek az engedélyezés keretén belül a királyi itélő tábla építésére kijelölt nagy kölcsönből fedeztessenek.

— **Eljegyzés.** **Dr. Varga Emil**, a debreczeni orvosi kar egyik ifju tagja, gyermekorvos és egészségtanár-terapeutáknak tegnap tartotta eljegyzési ünnepélyét **Rohshnek V. Emil** gyógyszerész bájos leányával.

— **A műkedvelők táncszestélye.** Sokat fáradtak a műkedvelők, hogy az egyetemijótekonny ezülv hangverseny fényes sikerét biztosítsák. Nagyon szép dolog az elismerés és ezt meg is kapták a résztvevők, hanem sokkal nagyobb örömet szerzett a leányoknak s a fiatalembereknek az a tény, hogy szombaton este a **Bika** szálloda disztermében társas vacsorára gyűltek össze a műkedvelők, mely vacsorát persze, hogy tánc követett, kivilágos kiviradigt tartó tánc. A társas vacsorán csak a műkedvelők, a rendezőbizottság tagjai és hozzátartozóik vehettek részt.

— **Tiszti estély.** A mult hónap 21-éről, **Albrecht** főherceg tábornagy közbejött elhalálozása folytán elmaradt tiszti estély — mint már jeleztük — folyó hó 30-án este tartatik meg az „**Arany Bika**“ vendéglő disztermében. Az estélyre újabb meghívásokat nem fognak eszközölni, mert a tervezett napra szóló széküldött meghívók maradnak érvényben. A pompásnak ígérkező táncszestélyen a 39. gyalogezred zenekara fog közreműködni.

— **A vadásztársulat közgyűlése.** A debreczeni vadásztársulat évi rendes közgyűlését márczius hó 31-én, azaz vatárnap d. e. 10 órakor a városháza kistanástermében tartja meg. A közgyűlésre a vadásztársulat tagjai ez uton is meghívotnak.

— **Az iparoskör gyűlése.** Az „iparoskör“ folyó márczius 31-én d. u. 3 órakor, saját helyiségében (Piacz, Szedlák-ház), évi rendes közgyűlést tart. Tárgysorozata a következő: 1. A választmány jelentése a mult 1894-ki évi eseményeiről. 2. A pénztári mérleg betérjesztése. a számvizsgáló bizottság jelentésével, és a felmentvény megadása. 3. Az 1895. évi költségvetés betérjesztése. 4. Az elnökség, választmány és tisztviselőknek megválasztása 3 évre. 5. Netán beérkezett indítványok feletti határozat hozatal. Debreczen, 1895. murezius 16-án. Az elnökség.

— **Papagály-színház.** Ritkán látott még a debreczeni közönség oly speciális színházat, mint aminőt fog látni, vasárnap délután 4 órakor a „**Bika**“ szállodában. Idomított papagályokkal tartanak ekkor előadásokat, mely papagályok és kakaduk idomítása csodálatra méltó. Nagyszerű mutatványokkal tündöklőnek mint levegőgimnasztikusok, mint arithmetikusok, — számolnak, eléjük tett alfabetből betűznek, forgógolyón tánczolnak, szaladgálnak, ágyuval lönek és egyáltalában oly mutatványokat produkálnak, melyeneket madaraktól még nem lehetett látni. Lesz ballet papagály ballerínák által előadva, saltómortálék bemutatása és még többféle mutatvány.

— **Öngyilkos kőműves segéd.** Hat-hét soros rendőri jelentés és mégis egy kész regény. Mintha a modern társadalom megméltelyezett levegője telítve volna az öngyilkosság eszméinek bacillusával, mintha pestisként terjedne az emberek között. Péntek este egy fiatal kőműves dobta el magát a lételet talán pillanatnyi felhevülésében. Irtózatossá módját választotta az öngyilkosságnak. Vizzel töltött pisztolyal lőtte föbe magát, mely lövés szétroncsolta fejét egészen s agyveleje apró darabokban hever kihült teteme körül. Az eset a következő: **Hódas Lajos** 35 éves ev. ref. vallású kőműves a hét elején erősen összeszeződött valami felett a feleségével s nagyon felingerült állapotában tette is bántalmazta az asszonyt, ki e tette miatt kis gyermekével együtt elhagyta az urát. A magára maradt ember, ugy látszik, még csak pár napig sem tudta eltűrni az egyedüllétet s buskomorságba esett. Talán bántotta a lelkiismeret, hogy heveségében annyira elfeledkezett magáról, talán egyéb okai is voltak rá, de lelkében meérlelődött az öngyilkosság eszméje. Kerített valahol egy egyszerű egyesöví szüreti pisztolyt s megtöltötte esővét vizzel. A tegnapi napon azután meglötte magát. Hogy mikor követte el tettét, azt nem lehet tudni. A háziak nem hallották a lövés zaját, a mit meglehet magyarázni azzal, hogy a lövés első pillanatában szerte roppant a pisztoly csöve. — Csak ma reggel vette észre a felesége, a ki meglegelvén a haragtartást újra visszatért az urához. A háziak tegnap látták haza jönni dél tájban s elmenni még nem látták, azt mondták tehát az urának, hogy valószínűleg itthon van. Mily nagy volt azonban meglepetése, mikor az ajtót zárva találta. Benézvén az ablakon, mindjárt rosszat sejtet s az ajtót, amely anélkül is könnyen engedett — betörte. Ott találta az urát a földön elterülve, szétzúzott agygyal, ott feküdt mellette pár lépésre a pisztoly roncsa is. Irtózatossá volt látni a szétroncsolt fejű hullát. A fej darabokban hevert szerte szélylyel, a mint a lövés szerte röpíté. Az agyvelő egyrésze a szoba gerendájára volt tapadva. **Gebey József** lakó ekkor a rendőrséghez futott. Miután az eset **Kokas** utcán az 512-ik számú házban történt a III. kerületi kapitányság **Pósalaky Mihály** polgári rendőrbiztos és **Balkányi Ede** kerületi orvost küldte ki vizsgálatra a színhelyre. A vizsgálat az nap meg is ejtett s bár az öngyilkos egyetlen sort sem hagyott hátra az öngyilkosság ténye kétségtelenül beigazoltott a rendőrorvosi vizsgálat során. A hullát kiszállították a kórházba.

— **Magyarország gyöngyei** közzé bántan sorozható a regényes fekvésű **Bártfa** fürdő. **Ozondus** levegő, kitünő gyógyvize, könnyű vasuti összeköttetése, olcsó és kellemes vendégfogadói már is az előkelő és polgári osztály kedvencz fürdői közé helyezte. Május havában **Dr. Murányi Ármán**, a „**Képes Családi Lapok**“ felelős szerkesztő-tulajdonosa egy új családi házzal szaporította **Bártfa** fürdő vendégfogadóit. És erre az indította, hogy az új vasut megnyitása óta a tömegesen érkező fürdővendégek nem kaptak a gyógyhelyen lakást. Az új vendégfogadó 60 konfortal berendezett szobával van ellátva, a mely egy szakavatott és előzékeny ügyvezető kezelése alá helyeztetett. A ki tehát május havától **Bártfa** gyógyfürdőt választja nyári tartózkodási helyéül, forduljon máris bizalommal a „**Képes Családi Lapok**“ kiadóhivatalához, (Budapest, vadász-utca 14. szám,) honnan minden felvilágosítás és értesítés nyerhető.

Halva fekszik.

Durván lökik be a kapitány szobályaiba a kis sápadt, vézna fucskát, aki félve szorongatja kopott, gyűrött kalapját a hóna alatt. Könnyes szemei tévován futják át a termet — egy arczot keres, aki nem néz rá oly haragosan. . . Mert hisz ő lopott, virágot lopott attól a kövér, csunya vén képű asszonytól, akinek egész halom virága volt, s mégis úgy haragudott azért a kis csokorért, amit az a kis reszkető kéz a kosárból kicsent.

— No hiszen te is korán kezded, ijeszt rá a kapitány. Lopsz? Hát asztán miért lop-tad azt a virágot?

A kis sápadt gyerek azzal a reszkető, félénk hangjával alig mer válaszolni.

— Az anyám nagyon szerette a virá-gokat...

— Mesebeszéd! kiált rá a kapitány. Hát aztán ki az édes anyád? Hol van?...

Még halkabban susog a könyező szemű kis nyomorult:

— Halva fekszik...

Színház.

* **Figaró házassága.** Szombattól kezdve az egész héten át csak úgy rángatták elő a darabokat, mintha egyéb dolga sem lett volna a művezetőségnek. A műsorváltozásnak köszönhetjük, hogy szombaton a Tapoleczay Figaróját és a kis Bajnóczy Valéria Zsuzsi alakítását láthattuk. Tapoleczay bár nem volt olyan jó, mint első ízben, de azért ezuttal is hatást tudott elérni. A kis Bajnóczy Valéria pompásan játszott meg szerepét. Bajt és érzést tudott önteni a Zsuzsi alakjába s a közönség alig győzte elismerő tapsokkal jutalmazni kedves játékát. A többi szereplők a régiak voltak, Kis Irént kivéve, ki dicséretre méltó törekvéssel és tisztességes siker mellett játszott a végig a Rosina nehéz szerepét.

* **Bübos pacsirta.** Wildenbruch reális színműve nem nagy közönséget vonzott a színházba. A czimszerepben Tiszainé Ellinger Ilona kedvesen és drámai erővel játszott. Rózsahegyi, Cserny, Sándor, Tapoleczay elég jók voltak. Krémer Jenő tipikus, pompás alakot mutatott meg.

* **Koldus diák.** Ruzsinszky Ilona szép énekével, Tiszai Dezső kitűnő játé-kával értek el zajos tetszést. Kozma és Ferenczy jók voltak, egyéb nem történt.

* **Romeo és Julia.** Két fiatal vendég-szereplő lépett fel ez estén színpadunkon. Bakó László a színeképző végzett növendéke, Romeo eljátszására vállalkozott. A nehéz szerep próbára is tette kétségtelen tehetségét, mely ma még azonban csak az iskola modor-ság és ezzel együtt félszűrség korlátai között mozog. Tömös váry Irma, a színeképző nö-vendéke, Juliát játszotta. Gyöngye hanggal rendelkezik, mely azonban később meg fog erősödni s akkor nagyon használható színésznő lesz belőle. Juliája azonban gyöngye alakítás volt. A vendégeket, kiket rokoni és ismerősi kötelek fűznek városunkhoz, a közönség igen rokonszenvesen fogadta.

* **A hol unatkoznak.** Pailleron szelle-mes vígjátékában három vendégünk mutatta be magát. A hercegnő szerepében Tömösváriné Farkas Irma intelligens anyaszínész-nőnek bizonyult. Leánya, Tömös váry Irma. Susannát játszotta kedvesen és helyes felfogással. Bakó ez este nem ért el sikert. Bellacot hibásan alakította; modorosságát nem tudta leküzdeni. A többi szereplők közül a kis Bajnóczy Valéria érdemel első sor-ban teljes dicséretet. Bájos volt és kedves. Tapoleczay ügyeskedett a helyettes pre-fét szerepében.

* **A kis alamuszi.** Bokor elkapott operetteje csütörtökön üres ház előtt került előadásra. A szereplők egytől-egyig igen jól megállották helyüket.

— tsj —

Az egyetemi hangverseny és műkedvelői előadás.

A debreczeni intelligens közönség által várva várt hangverseny és műkedvelői előadás tegnap este tartott meg fényes, előkelő közönség jelenlétében. A különben is óriási érdeklődést a csütörtökön tartott főpróbáról szá-llongó elismerő hangok csak fokozták. Gyö-nyörű, élvezetes est volt ez, melyre mind a fáradhatatlan rendezőség, mind a szereplők büszkén gondolhatnak vissza mindig.

Az előadást a helybeli katona zenekar karmestere, Krause Antal által írt „Ünnepi induló” nyitotta meg, előadva teljes precizitással a zenekar által.

A második szám a Dr. Kőrössi Kálmán Prologja és az azt kísérő 4 tabló volt. A remek verseléssel megírt, szebbnél szebb gon-golatokat magában foglaló gyönyörű drámai költeménynek a bájos szereplők által történt előadása mély hatást tett a közönségre, mely hatást csak fokozta a Péchy Kálmán által ritka ügyességgel összeállított 4 néma kép.

Ezután következett Godard Mazurkája. zongorán előadva gróf Degenfeld Irma k. a. által. A grófnő gyönyörű, ügyes játéka-ival sok tapsot aratott.

Utána a „Chassé-Croissé” című egyfelvonásos vígjáték következett, a melyben különösen Jerney Margit kisasszony kedves játékával, bátor fellépésével és bájos megjele-nésével óriási hatást rögtönzött. Magyar nó-táit, melyeket zongorán kísért, megtapsolta a hálás néző publikum. Mellette Degenfeld Má-ria grófnő magaslott ki a fiatal özvegy meg-játszásában. A többi szereplők is derekasan megállták helyüket.

Az ötödik szám a dalegyet éneke volt. Beschnitt „Rajnai ut”-ját adta elő Mácsay Sándor karnagy vezénylete alatt, a szokott precizitással.

A hatodik számot Carl „Hegedű ver-seny”-e töltötte be, előadva a katona zenekar kísérete mellett Nigl Zsófia k. a. által. Igazi kedves jelenség volt. Bámulatos techni-kával játszotta a kezdő fiatal leányka a nehéz darabot, melyet a zenekar elismerésre méltóan kísért. Sok tapsot aratott.

Az est egyik fénypontja az „Egyetlen leány” című vígjáték előadása volt. A sze-repek mind biztos kezekben voltak, s azok mind a legnagyobb ügyekezettel játszottak. Különösen Mérey Otília k. a. Camilla, Dardas Béla a Szumbaliszky szerepében, Jeney Béla az öreg szolga szerepében, Dóczy József Ra-tatinszky szerepében, de a többi szereplők is a magok kezükben egészen otthon érezték magokat. A közönség tapsviharban tört ki a vígjáték befejezésekor.

Az est sikerének egy jó része Luchs Edith kisasszonyt illeti, ki a „Faust” ope-rából a rokkadalt és az ékszer áriát művészi sikerrel adta elő. Gyönyörű hangjáért, mely-ben a debreczeni közönség már többször gyö-nyörködött, bájos játékáért többször a lámpák elé hivta a néző publikum.

A 9-ik szám az Abraham Irma k. a. zongora játéka volt. A legszebb magyar nó-tákat adta elő Rácz Károly zenekarának a kísérete mellett. Befejezett, művészi játéka a közönség nagy elismerését vívta ki. Többször a lámpák elé hívták.

Utolsó szám volt a Csikós népszínmű. Kedves, élénk eleven kép, amelyben ötven pár táncolta a künn a bárány benn a far-kast. Sok és jól megérdemelt tapsot arattak Gál Ilona és Sáfáry Lajos, valamint Szatmáry Zoltán is, aki kis szerepével nagy hatást ért el.

Elismerés és dicséret illeti a rendezősé-get és a fáradhatatlan szorgalmu Péchy Kálmánt.

A rágalom.

Apja az önzés, anyja az irigység és a mikor megszületik, dajkája, ápolójájés nevelője az ember-szólás ocsmány természetű. Ha egy-szer szárnyára kelt, úgy terjed, mint a futó tűz, vagy mint a pestises nyavalya. A hová beférkőzik, kiégeti és kieszi a tisztesség és becsület erényét. Undokabb minden bünnél, mert orozva támad és titokban rondítja be hirnevedet.

Aki lop, az csak vagyondtól foszt meg, de a ki rágalmaz, az becsületet öli meg. A rablógyilkossal szembe állasz és védheted ma-gadat, de a rágalom titokban rabolja el a leg-dragább kincsét; a becsületet.

A tömlőczben is lehet megtaposott erény, a bitófa alatt is lehet férfias önértzet, de a rágalmazó nyomorultabb a rabnál és hitványabb az akasztófára itélnél. — Nyomorultabb bűn mindennél, mert a férfit megfosztja önérteté-

től, megfosztja büszkeségétől, megfosztja bá-torságától és a férfias erény minden látszatá-tól. A nőt megfosztja kellemétől, nőies bájá-tól és legnagyobb kincsétől: a szeretettől.

A melyik férfi rágalmaz, az nyomorult, szennyes lelkű és gyáva, a melyik nő rágal-maz, az irigy, gyűlölködő és önző. Mindkettő nagyobb gonosztevő a rablónál, a gyilkosnál és a gyújtogatónál. — A ki mások becsületét igyekszik megsemmisíteni, az undorítóbb és félelmetesebb a ragálnál, mert a társadalom-ba az erkölcsi halál veszedelmét csempé-szi be.

Ez a förtelmes bűn többnyire névtelen. Nem tudod a forrását, nem tudod az eredetét, csak azt veszed észre, hogy mindenfelé tel-lítve van a levegő vele. Bosszant, kinoz és fojtogat és ha kinyitod a kezdet, hogy meg-semmisítsd, csak az üres légtérbe markolsz. — „Azt mondják. — ezt beszéljük, — azt hallot-tam” stb. stb.

Ilyen kifejezések alá burkolja e bűn szennyes arcuzatját. Kerüli a világosságot, kerüli a fényt, mint a bagoly, mint a dene-vér. A ki rágalmaz, az elvesztette erkölcsi bátorságát és többé nem a lovagiasság, ha-nem a hazug álnokság fegyvereivel küzd. Igaz, hogy elvesztette jogezimét is arra, hogy tisztességes emberek előtt hitelre találjon, de a nagy tömeg soha sem szokott valószínűség után kutatni. Nem fontol, nem bírál, csak itél vakon. És ebben rejlik a névtelen rágalom veszedelme.

Különben ez a gyáva bűn csak addig veszedelmes, míg névtelen és forrása ismer-telen. — Azontul már elveszítette hatalmát, mert erőt mindenkinek az igazság kölesönöz és a hol az igazság hiányzik, ott megszűnt a hatalom és az erő egyaránt. Ott biztos kézzel lehet a hydra fejét lementseni, — mert a mi-lyen kemény és erős az igazság, éppen olyan nyomorult és gyáva a hazugság.

A rágalom a bűnök büne. — Orozva maró kutya, a melytől soha sem lehet véde-kezni és utálatosabb minden bántalomnál, mert az erkölcsöt szenezei be.

Ostobáknak sokat el lehet nézni, bolon-doknak sokat meglehet bocsítani, — de a rá-galmat még akkor is meg kell torolni, ha meggondolatlan bolondság hozza forgalomba.

Irodalom.

A Szalay-Baróti-féle Magyar Nemzet Történetből immár a 10. füzetet vesszük kézhez. Az Árpád-háztól való ki-rályok kora folytatódik benne, még pedig III. Istvántól II. Endréig. A füzetnek ismét két szép műmelléklete van, melyek egyike Székely Bertalan egy festményét reprodukálja, I. Endre koronázását ábrázolja, a másik pedig Heiger J. P. rajza után Szt. László harcát a kunokkal tünteti fel. A szövegbe nyomott illusztrációk a következők: III. Béla király ezüst pénze, III. Béla király pecsétje, Jeruzsálem. I. Frigyes császár keresz-tes hada, (XIII. századbeli rajz.) Keresztes vitézek a harmadik keresztes háború idejéből. Eredeti szobor a konstanzi szt. sirkápolnában. I. Frigyes császár mint keresztes vitéz. III. Béla és nejeének csontváza. III. Béla koponyája előlről nézve. III. Béla király koponyája oldalt nézve. III. Béla és neje sírjában talált tárgyak stb., stb. A füzet ára 30 kr. Az egész munka 60-65 füzetben lesz teljes. Megrendelések Lampel R. Wodianer F. és Pia könyvkereskedésébe intézendők, Budapest Andrássy-ut 21.

Budapesti Hirlap. Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonegy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ ne-vezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról, a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e rengetegből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, a mi a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti mun-kájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságjától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közmívelődési érdeke, ez a mai zsurn-alisztika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hirlap-nak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyéni-sége nyilatkozik meg, tizenöt évi tüprőba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlap-tól. Az előfizetési feltételek a következők: egy hónapra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr.; félévre 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről legcélszerűbb a postautalványon vátó előfizetés. Cím: Budapesti Hirlap kiadóhivatala Bédapesten, VIII. kerület Rökk Szilárd-utca 4. szám és József-körút 5. szám.

Milyen legyen a jó ujság? A jó ujság mindig olyan legyen, hogy mindenki megtalálja benne azt, a mit megtudnia szükséges. A földbirtokos és a gazdaember azt várja el az ujságjától, hogy mindenkor gyors, jó és megbízható tudósításokat hozzon a piaci árakról, a vetések állásáról, az aratás menetéről, valamint azt, hogy a napirenden levő szakkérdéseket behatóan tárgyalja. Az iparos azt várja, hogy lapja foglalkozzék ipari ügyekkel, az iparos osztály érdekeivel; kísérelje figyelemmel az ipari új találmányokat és az iparkiallításokat s hozzon mindezekről részletes tudósításokat. A kereskedő azt kívánja első sorban, hogy lapja pontos és megbízható tőzsdei tudósításokkal lássa el és foglalkozzék behatóan a kereskedelmet érdeklő minden kérdéssel. A tisztviselő óhajtja, hogy az ő sorsával is foglalkozzék a lap; a politikus pedig azt, hogy lapja az országgyűléssel s minden politikai napikérdéssel minél bővebben és minél tárgyilagosabban foglalkozzék. A ház asszonya elengedhetetlenül tartja, hogy a családban járatott napilap bő regényolvasmányt valamint érdekes és tanulságos tárcaközleményeket tartalmazzon, melyek sorában egy-egy jó divattudósítást is szívesen fogad. A nagy közönség pedig általában megköveteli, hogy ujságja úgy híreinek gyorsasága, megbízhatósága és változatossága, mint azok gondos feldolgozása tekintetében, valamint az összes publicisztikai és irodalmi közleményeivel feltétlenül modern színvonalon álljon; tájékoztatást nyújtson mindenről és emellett mulattasson és mulattatva oktasson. Ennyiféle követelésnek csak oly ujság tehet eleget, mint a Csávolszky Lajos országgyűlési képviselő, főszerkesztő és Kossuth Perencz főmunkatárs vezetése alatt megjelenő *Egyetértés*. Ez a lap nagy terjedelme, mint elsőrangú munkatársainak és az egész világon szerződötett levelezők tömege által egyedül van abban a helyzetben, hogy a közönség minden igényét kielégíthesse, miről mindenki egy-két szám áttekintése által könnyen meggyőződést szerezhet. Az *Egyetértés*ből, mely kétségtelenül hazánk legelső rangú és legelőkelőbb napilapja, a kiadóhivatal érdeklődőknek szívesen küld mutatványszámat.

Napilap ingyen. Alig hihető annak lehetősége, pedig mégis tény. A ki ingyen akar napilapot, még pedig kitűnően szerkesztett napilapot olvasni, ezt könnyen elérheti, ha a „Magyar Ujság” politikai és közgazdasági napilapot (kiadóhivatal: Budapest, Granátus-utca 1.) járhatja. Ez a lap ugyanis ingyen ad minden előfizetőnek mindannyiszor annyi kötet kitűnő regényt, a hány óra az előfizetést beküldötte; ingyen küldi meg minden előfizetőnek a „Budapesti Látogatók Lapja” című díszesen illusztrált folyóiratot és végre minden fél- és egész éves előfizetőt részesíti sorsjeggy nyerevényekben, melyek évenként 14 millió koronát képviselnek. Ezen kedvezmények értéke jóval nagyobb lévén az előfizetési díjnál, mely egy évre 12 frt, fél évre 6 frt, negyedévre 3 frt és egy óra 1 frt. — Az előfizetők a Magyar Ujságot valóban teljesen ingyen kapják.

Mikor és hol vannak zeneestélyek?

A „Margit” fürdőben minden vasárnap 3 órától 6-ig, katonazene játszik.

A „Hungária” kávéházban hetenként háromszor lesz zeneestély este 8 órától, még pedig szerdán a Magyar testvérek, szombaton Rácz Károly s vasárnap felváltva játszanak.

Az „Arany-Bika” kávéházban hetenként két zeneestély van; hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyarok.

Az „Arany-Bika” vendéglő éttermében vasárnap esténként a Magyar testvérek és Rácz Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Angol-királynő” vendéglőben kedden a Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly játszanak.

A „Corsó” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap elsőrendű zenekarok tartanak zeneestélyeket.

A „Magyar-király” kávéházban csütörtökön és vasárnap van zeneestély.

Vegyes hírek.

Furcsa lakodalom. Kassán Klein Pál terménykereskedő házában vőlegény és menyasszony nélkül tartott lakodalmat Samu fiának, a ki nem régen értesítette atyját, hogy megnősül Amerikában. Minthogy atyjának megírta a lakodalom napját, Klein Pál nem volt rest, mint örömapa összehívta a család apraját, nagyját a szelrőzsa minden irányából Kassára és terített asztalhoz ültek. A jókedv hamar lángra gyújtotta a pezsgő fiatal vért, cigányt hozattak és jártak reggelig vőlegény és menyasszony nélkül.

Holmi-egymás.

Elmult a tél, — olvadás van,
Elakad a ló a sárban. —
Kifujja a szél az arezunk.
Rosz járdával sok a harezunk.

Elfogja a nap a bőrünk,
Masamódnál sokat költünk.
Örömünk csak ez: nem havaz!
— Itt a tavasz!

Bibicléptü sok gigerli
Jár déltájban sütkérezni.
Reggel szól a pásztor tülke,
Mezőre megy csorda, csürhe.
Tarka kabát, sárga czipő
Egymás után napfényre jó.
Es mindennek oka csak az:
— Itt a tavasz!

Virág nyílik, üdül a lég...?
Langy sugarat küld le az ég.
Jó hogy küldi, meleget ad,
Felszárítja tán sarat,
S ennek gőzét mi élvezzük,
Nincsen, a hol kikerüljük.
Egy sétatér! Jó volna az;
— Itt a tavasz!

Tavaszi vers mennyi terem!
(Ez csak próza-számba megyen.)
Katonának sorozgatnak...
Fagyos szentek borzongatnak...
Náthát hoz csalfa április...
S árvizet már március is.
Minderre csak az a vigasz:
— Itt a tavasz!

Elefantszelidítő németek. Németországban egy egyesület alakult, az elefántok megszelidítésére. Nem mintha Németországban vadon száguldoznának az elefántok — nem, más okból. A németek, mindent kiszámítván, azt is kiszámították, hogy ha Afrikában az elefántcsont miatt annyira pusztítják az elefántokat, mint eddig, pár évtized alatt teljesen ki fognak pusztulni. Pedig az emberiségnek sokkal nagyobb hasznát hajtának, ha megszelidítve, teherhordásra használtatnának, mint indiai kollégáik. Ezt próbálják most a németek s Kamerunban egy elefantszelidítő- és tenyésztő központi intézetet állítani föl.

Közgazdaság.

A magyar gazdasztek és erdészek országos egyesülete évi rendes közgyűlését f. év április hó 7-én d. e. 10 órakor a „Köztelek” üléstermében tartja, melyen az egyesület zárszámadása, vagyon kimutatása és az 1895. évi költségvetés terjesztetik elő, s megajtetnek a választások ugymint 1 alelnök, 16 választmánytag és 3 számvizsgáló bizottsági tagra. Indítványok a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal írásban nyújtandak be az elnökségnek. A mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézete ugyancsak április hó 7-én d. e. 11 órakor a „Köztelek” üléstermében tartja első rendes közgyűlését, melyben a felügyelő-bizottság és igazgatóság jelentése az intézet zárszámadásáról és mérlegéről terjesztetik elő, s megajtetnek a választások az elnökség, igazgatóság és felügyelő-bizottság hiányzó tagjaira. Indítványok 2 héttel előbb az elnökségnek írásban nyújtandók be. — Ezt követőleg tanulmányi kirándulás rendeztetik Magyar-Ovárra, hová az utazás április 7-én délután történik, 8-án a mintaszerűen berendezett és kezelt főhercegi uradalom, 9-én pedig a magyar-óvári m. kir. gaadasági akadémia berendése és kísérleti telepe szemléltetik meg. A kirándulásban részt venni kívánó egyesületi tagok sziveskedjenek e szándékukat március hó 25-ig az egyesület irodájával Budapest, IX., Lónyay-utca 7. sz. közölni.

Nemzetközi lóvásár Érsekújvárott. A nyitramegyei gazdasági egyesület által a f. évi május 5-én és 6-án XIII-szor rendezendő érsekújvári lóvásárra már eddig is 27 nagy lökereskedő jelentkezett, kik bizonyára fedezhetik majd szükségletüket azon kitűnő anyagból, mely a vásárra felhajtva lesz. Ezen érsekújvári lóvásár évről-évre óriási arányokban fejlődik. Lakások és istállók az érsekújvári rendőrkapitányi hivatalnál rendelhetők.

Baromfi kedvelőknek. Az állatkert régi jó nevű baromfi-tenyésztéjébe, az egyes törzsek kiegészítésére és vérfelrűsítés céljából

a földmivélsügyi minisztérium anyagi támogatásával, Anglia első rendű tenyésztőtől érkeztek kitűnő tenyészpéldányok. Az igazgatóság már elfogad megrendeléseket tojásokra; árjegyzéket kívánatra küld bérmentve, és a baromfi-tenyésztést illetőleg készséggel szolgál felvilágosítással hozzá intézett kérdésekre. Képes árjegyzék 50 krajczárnak készpénzben vagy levéljegyekben leendő előleges beküldése mellett szintén bérmentve küldetik meg a megrendelőknek.

Debreczeni piaci árak.

A márc. hó 19-én tartott debreczeni hetivásáron a következő árakat jegyezte a vásárfelügyelőség:

Gabnaárak. Buza 6.40—6.30—6.20 frt. Kétszeres 5.60—5.50—5.40 frt. Rozs 5.30—5.20—5.10 frt. Árpa 6.00—5.90—5.80 frt. Zab 6.00—5.90—5.80 frt. Tengeri 7.00—6.80—6.70 frt. Köles 7.50 frt. Köleskása 12.00 frt. Burgonya 2.80 frt.

Marha, ló, juh felhajtás és eladás. Ló felhajtattott 950 drb, elkelt 285 drb. Szarvasmarha felhajtattott 2940 drb, elkelt 790 drb. Sertés felhajtattott 3150 drb, elkelt 1850 drb. Sertésárak: 1/2 évestől 1 évesig párja 15—25 frt, 1 évestől 1 1/2 évesig 25—30 frt, 1 1/2 évesig 30—35 frt, 2 évesig párja 35—50 frt, öreg sovány 50—60 frt. Kővér sertés kilója 40—44 kr. — Szalonna és háj. 100 kiló ó-szalonna 43—45 frt. 100 kiló háj 46—48 frt.

Husárak: 1 kiló marhahus 40—44—50—52—54—56 kr. Sertésus 48—52—56 kr. Juhus 24—28 kr. Borjúhus 56—60 kr.

Tüzifa. 4 köbméter tölgyfa 12 frt, bükfa 13 frt, nyárfa 7 frt. Fafelvágás 2 frt, fa beszállítás 1 frt 20 kr.

Mulatságos időtöltés.

Adomák.

Férj (békéltetően): „Kedvesem, a folytonos duzzogásoddal még megőszítet a fejemet!”
Fiatal asszony: „A fejedet? — nem tudnám hol!”

A.: „Ki volt az az ember, a kinek ép most köszöntöttél?”

B.: „Oh az nagyon veszedelmes ember. Ettől óvakodni kell. Éppen tegnap károsította meg apámat 50 forinttal.”

A.: „Hogy hogy?”

B.: „Tőle kérte kölcsön az — én számomra.”

Létra-rejtvény.

a				a
b	c	c	d	d
e				e
e	e	f	i	i
k				l
l	n	n	n	ő
r				s
s	s	u	y	y
z				z

Ezen ábrában lévő betűk úgy helyezendők el, hogy az oldaloszlopok két híres költőnek nevét adják; a létra fogak pedig:

1. Férfinév, sok híres pápánk viselte. 2. Ezt teszi az átmérő a körben. 6. Szepességi város. 4. A gavallér, a dívathős más neve.

A lapunk mult számában közölt rejtvények helyes megfejtése:

A szinműrejtvény: Rosenkrantz és Gildenstern,
A számrejtvény: Lábainál buzogánya hever, hadi kürtje fejenél. Vörösmarty, Cserhalom.

Az anagramé Szegény ember szándékát, boldog isten bírja.

A megfejtők közül a nyeresémeny könyvet **TASI MIHÁLY** nyerte.

Helyesen megfejtették: Némethi Sándor, Mencez nővérek, Tasi Mihály (nyertes), N. Jolán, Krausz Matild, Ungai Mariska, Bihari Lajos, Braun Alajos, Szabó Piroška, Darai Anna, Tépei Sándor, Török nővérek (Pusztaszenyes).

Szerkesztői üzenetek.

S. D. Ha szerelmes az ő verselésébe, — ám ime, gyönyörködjék benne:
Ott hol megy a vonat bizony a l a g u t a'
Ott ütött meg egykor egy tótot a g u t a.

Ugy látom mindenki szörnyen iz z a d t m á r i t t,
De nem látom köztük már a kis Szatmárit.

G. Gyuszi. Hogy mik azok a „leányálmok?“
Olyan zöldes sárga, heliotropp czirokkal szegélyezett ábrándból, holdvilágszínű kupikék szerű parfüm illatból és még sok más ilyenforma elemekből álló valami. Mi láttunk egyszer egyet a nyáron a nagyerdőn — és mondhatjuk, hogy nagyon szép volt.

Zelma. Csalódik. Petőfi mikor az „Órült“-et megírta, teljesen magánál volt, hanem van itt Debreczenben egy öreg tandler zsidó, az d a c z á r a annak, hogy soha nem irt „Órült“-et, mégis megírta. Tudja az ég, vannak az életben ilyen következetlenségek, különben az sem áll, hogy „aki másnak vermet ás, ne halaszd holnapra.“

B. M. Battonya. Szives sorait köszönettel vettük. A küldött dolgozatot épp oly szivesen közöljük, mint a milyen örömmel várjuk, a többit — Az említett kézirat megszerzésére megtettük a szükséges lépéseket.

KÖSZÉNKÁTRÁNYT

legjobb minőségben

zsindely- és deszkatekők be-
huzására, mely által azok tartós-
sága kétszerte hosszabb, továbbá
csulapok, melyek a földbe ásat-
nak, kerítések s gazdasági esz-
közök befestésére hordókban a
50 egész 250 kiló súlytartalommal;
továbbá saját gyártmányu

COAKSOT

(pirszén) kovácsok és lakatosok ré-
szére ajánl jutányos ár mellett
a légszeszgyár igazgatósága,
DEBRECZENBEN.

Rosenzweig B. és társa

villanyos műszaki gyára
nagyban — kicsinyben

Budapest VIII., József-körút 30—32.

Ajánlják magukat házi távirdák,
telefonok, villámhárítók, valamint villa-
mos világítás berendezésére a legmérsé-
keltebb árak és több évi kezesség mellett.
Ugyszintén eladása és szétküldése az
összes elektro-technikai czikkeknél
legolcsóbb gyári árakon.

Mindennemű javítások elfogadtatnak
Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Évek óta kipróbált, fájdalomcsillapító háziszser.

Kwizda-féle köszvényfolyadék.

köszvény, csúsz és idegbajok ellen.

Kwizda-féle köszvényfolyadék.

1/2 palaezk 1 frt 0 é 1/2 palaezk 60 kr.

Kwizda-féle köszvényfolyadék.

Kapható minden gyógyszerárban.

Kwizda-féle köszvényfolyadék.

Főletét: kerül gyógyszerár Korneuburgba.

Hova? Hova?

Megyek a

TANENBAUM

női divatüzletébe

a Miklós-utczával szemben, mert ottan a legszebb tavaszi felöltőt lehet kapni és mivel a legolcsóbb árban számítottam rendeltem egy elegáns ruhát is melyel nagyon megvagyok elégedve, mert azt Budapesten a Pfeiffer és Berger szalonban készíttette s oly izlésesen van kiállítva, hogy minden nőnek ajánlhatom.

Képes árjegyzék:

- a) harmonikáról;
- b) mechanikai zenélő-művekről és zenélő dísz tárgyakról;
- c) minden egyéb hangszerekről, hangszerkellékekről és hurokról külön kiadásokban ingyen és bérmentve küldetik.

Javítások pontosan teljesíttetnek.

Ócska hangszerek becseréltetnek.

Sternberg A. és Testvére

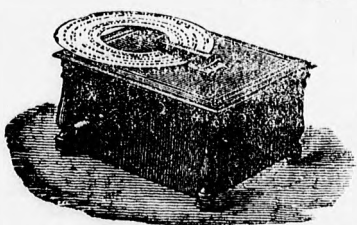
cs. és kir. szab. hangszer-ipar
Budapest VII. k. Koröspoti 36
Saját gyártmányu, mindenemű hang-
szerek és azok kettősei és alkatré-
szei. Mindennemű hangszerek és ze-
nelő-művek javítása és hangolása
zaksterű pontossággal teljesíttetik

A „Columbus“ czimbalomverőfej megszünteti az eddigi pamutozást és czérnázást, erős és csengő hangot nyerünk általa. Minden verőre bárki ráhuzhatja és mindenkor le is huzhatja. Sohasem pusztul el. Ára a verőpál-
verőfej párja 1.— frt.

Legujabb! Legujabb!

INTONA

Elpusztíthatatlan aczéhangokkal, változtatható érczjátéklapokkal és korlátlan műsorral.

Ezen új találmányu hangszerrel minden előzetes tanulmány és zeneismeret nélkül száz meg száz tetszés szerinti zenedarabokat lehet játszani. Ára 12 frt, a kótalapok drbja 30 kr. Megrendelések az árak előleges beküldése mellett vagy utánvétellel teljesíttetnek.

SARG-féle egészségügyi hatáságilag megvizsgált

(Bizonyítvány Bécs, 1887. Julius 3.)

sok millió-szor

kipróbált, jónak bizonyult s fogorvosilag ajánlott, egyszersmind

a legolcsóbb fogtisztító- és fenn tartó szer.

Mindenütt kapható.

Tavaszi ujdonságok!

Női felöltők, kalapok és blousokban

MEGÉRKEZTEK

a legnagyobb választékban

RÓZSA LAJOS

női divat-terme,

Kistemplom-bazár.

FŐVÁROSI LAPOK

politikai és szépirodalmi napilap.

Felelős szerkesztő:

PORZSOLT KÁLMÁN.

Kiadó-tulajdonos:

ATHENAEUM RÉSZV. TÁRS.

A család minden tagja megtalálja benne a maga olvasmányát. A **hölgyeknek**: a legjelesebb írótól regény, elbeszélés, költemény, szellemes tárcza, divattudósítás, érdekes ujdonság-rovat, karczolatok. Az **uraknak**: becsületes magyar politika, mely minden párttól teljesen független, a leghitelesebb értesülések, megvesztegethetlen közgazdasági rovat.

Az összes napilapoktól eltérő új szellem.

Megjelenik minden nap finom kiállításban.

Vasárnaponként külön meglepetés.

— !! Gyönyörű aktuális illusztrációk!! —

Ingyen!

Ingyen!

Az április hó elsejével belépő új előfizetők (hónapos előfizetők is) ingyen kapják meg a „Fővárosi Lapok“ farsangi emlékét, mely az 1895-iki farsang történetét tartalmazza az ország összes bálozó hölgyeinek névsorával.

A fürdőidény alkalmával a „Fővárosi Lapok“ nyújtja a legszórakoztatóbb olvasmányokat.

A „Fővárosi Lapok“ előfizetési ára: Egy hóra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt, egész évre 14 frt.

Allandó kedvezmény: a „Fővárosi Lapok“ előfizetői olcsóbban kapják a Wohl Janka által szerkesztett Magyar Bazár című hetek divatlapot, mely a Fővárosi Lapokkal együttesen előfizetve egy negyedévre 5 frt.

☛ Mutatványszámot levelezőlapon nyilvánított óhajra 8 napig ingyen és bérmentve küld a „Fővárosi Lapok“ kiadóhivatala bárkinek.

Czím egyszerűen:

A „FŐVÁROSI LAPOK“ kiadóhivatala, Budapest, Ferencziek-tere 3. szám.